

PISMA BRALCEV

Dosegli smo pomembne uspehe

V naši III. OO ZRVS »Komandanta Stane-
ta« poteka pouk o vojaških predmetih zado-
voljivo. Povprečno se pouka udeležuje okoli
82 % vseh vojaških rezervnih starešin, všteti
tudi rezervne mlajše oficirje. Prisotni so mne-
nja, da je pouk o vojaški taktiki še kako za-
nimiv in potreben za koncepcijo naše vselj-
dske obrambe. Predavatelji vojaških veščin so
kos svojemu delu in snov, katero predavajo,
predavajo zanimivo in razumljivo.

Slušatelju, če le pazljivo sledi predava-
njem, je snov razumljiva. Res je tudi, da si
med seboj veliko pomagamo. Pokažejo se pa
težave pri reševanju pisemskih taktičnih na-
log, to pa zaradi tega, ker je sama vojaška
doktrina težka in jo je treba stalno dopol-
njevati in zasledovati, se učiti, zato so še kako
potrebna predavanja in ogledi najnovejših do-
sežkov borbenih sredstev in orožja. Prikaz
slednjih smo imeli v vojašnici »Borisa Kidri-
ča« v Sentvidu. V vojašnici smo imeli priliko
videti velik asortiman najnovejšega orožja in
sredstev naše armade. Vsi navzoči, ki jih ni
bilo malo, so bili mnenja, da bi bilo tovrstne-
ga prikaza orožja in sredstev lahko več. Saj
tisto, kar slušatelj vidi in otipa, zaleže več,
kakor vsa predavanja, pa čeprav so še tako
slikovito prikazana. Omeniti moramo tudi tak-
tični pohod s streljanjem in reševanjem topo-
grafskih nalog, katerih se je udeležilo 81 %
rezervnih starešin naše osnovne organizacije.
Opravičeno odsotna sta bila samo dva člana
naše organizacije. Ni pa razumljivo, kaj je s
preostalimi člani, ki svoje odsotnosti niso
opravičili. Ali je to malomarnost?! Na neob-
veščenost se ne morejo izgovarjati, saj so va-
bila za predavanje in taktični pohod vsi pra-
vočasno dobili.

Rezultati ocen iz vojaškega pouka in tak-
tičnega pohoda niso ravno na zavidljivi viši-
ni. Skupna ocena za našo organizacijo ne pre-
sega ocene 3. Navedeni podatek nam pove, da
bi lahko z malo več volje in zainteresiranosti
rezervnih starešin to oceno občutno povečali.

Po končanem taktičnem pohodu smo ana-
lizirali svoje uspehe in napake. Vsi prisotni
smo bili mnenja, da bi bile ocene lahko višje,
če bi poleg reševanja topografskih nalog bolje
streljali! Saj so mnogi izmed nas — razen ne-
katerih izjem — slabo streljali z vojaško pi-
stolo, to pa je večina, kjer ti ne more nihče
pomagati, temveč si oceno sam krojiš.

Karel Lampič

OBISK NA DOMU

Obisk pri rejnici Mariji Vdovč

„Rada imam otroke“

**MARIJA VDOVČ JE DO ZDAJ
SKRBELA ŽE ZA 15 REJENČ-
KOV. ZA TO DELO SE JE ODLO-
ČILA, KER IMA ZELO RADA
MAJHNE OTROKE**

44-letna Marija Vdovč je ena številnih
krašenskih rejnic. Vdovčevi imajo sicer
približno pet hektarov veliko kmetijo, dve
kravi in nekaj prašičev. Domačija torej ni
velika in zato se je moral gospodar Gustej
zaposeliti v domžalski »Vati«.

Vdovčeva imata 17-letno hčerko Minko,
ki se uči za pletiljo. Pa hčerka večinoma
živi v kranjskem internatu in zato, kakor
pravi Marija, bi se dolgočasila, če ne bi
skrbela za tri rejenčke. Pa ne, da ne bi
imela doma dovolj drugega dela, čeprav
kmetija ni velika. Le majhne otroke ima
tako rada, da brez njih ne bi mogla živeti.

• »Ja, veste«, je začela pripovedovati
rejnica Marija, »z rejništvom se ukvarjam
že od leta 1964. Do zdaj sem imela v reji
že 15 rejenčkov, ki so mi jih večinoma pri-
poročili na zavodu za socialno delo občine
Ljubljana-Siška. Pa tudi bežigradske in celo
kranjske sem imela. Z mozem sva se naj-
bolj navezala na rejenčki Marjetko in Ro-
sano. Veste, dobili smo ju še čisto majhni
in otroka sta se tako navezala na naju, kot
bi bila prava oče in mati. Zato je bilo toli-
ko huje, ko so nazadnje starši vzeli obe k
sebi. Ne morem vam povedati, kako sta
otroka jokala, ko smo se poslavljali in od-
takrat deklic nisem nikoli več videla.«

• Sedaj ima Marija v reji dve deklici in
dečka. Mojca je dobila iz Šiške, staro ko-

Krašenska rejnica Marija Vdovč s svojimi
tremi rejenci

maj tri mesece. Zdaj ima deklica že štiri
leta in čeprav jo mama pogostokrat obi-
skuje, se vse bolj navezuje na krušne star-
še.

• Druga dva sta bratec in sestra, ki
sta ju rejnika dobila iz Kranja. Silvo ima
že pet let, Nikica pa komaj tri leta. Kranj-
ski zavod za socialno delo je bil namreč
mnenja, naj bosta otroka skupaj, in tako
sta prišla v rejo k rejnici Mariji.

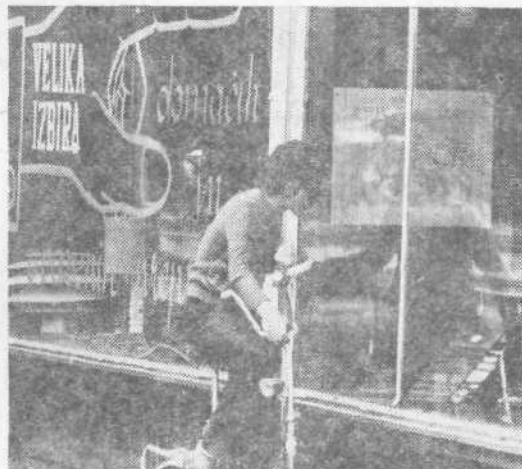
• »Vsekakor pa je za pozdraviti odlo-
čitev naše družbe«, je nadaljevala rejnica,
»da bi rejništvo v bodoče šteli v pokojnin-
sko dobo.

Res je, da se bo po vsej verjetnosti to
delo štelo v pokojnino šele od leta 1974
dalje, vendar so posebno mlajše rejnice za-
dovoljne tudi s to odločitvijo.

• Bolj neugodno za nas pa je, da zakon
ne predvideva, da bi se dalo delovno dobo
dokupiti, kot je to urejeno v kooperant-
skem pokojninskem zavarovanju ter za
bivše samostojne obrtnike.«

Rado Radešček

RASTEMO, RASTEJO ...

Gledal je mladenič cene v izlozbi in nič kaj
vesel ni bil videti. Ampak on je še mlad in še
vedno raste, njemu ne bo težko spremljati ce-
ne, ki tudi dokaj rastejo. Kaj pa mi, odrasli ...?

»VERIGA« NA SENICI

Prizadevni vaščani Senice pri Medvodah
so po sedmih letih spet naštudirali ljudsko
igro »Veriga« in jo predstavili občinstvu.
kljub nagajivemu vremenu, ki je za tedni dni
zavrlo njihova prizadevanja, so na odprti sce-
ni doživeli priznanje številnih obiskovalcev,
saj so bile vse predstave dobro obiskane.

Igro so domačini naštudirali pod vodstvom
režiserja Andreja Vebra, ter jo predstavili na
Markovem dvorišču na Spodnji Senici. Avtor
igre, pisatelj Fran Saleški Finžgar, je zgodbo
vzel iz resničnega življenja, ko sta se dva so-
seda na Spodnji Senici pravdala za verigo.

NOVI GASILSKI DOM

Novi gasilski dom v Utiku so zgradili člani
prostovoljnega gasilskega društva Bukovica-
Utik. Glavni delež so prispevali gasilci sami,
ki so opravili že nad 5 tisoč prostovoljnih de-
lovnih ur, pri graditvi pa jim je pomagala tu-
di skupščina občine Ljubljana-Siška s 67 tisoč
dinarji in občinska gasilska zveza.

Ko bo dom odprt, po pomenil pomembno
pridobitev za tamkajšnje družbeno življenje,
saj bo v njem tudi dvorana, ki bo občanom
služila ob najrazličnejših priložnostih.